

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 20. junija.

Sodeč po pisavi listov, ki svoje prepričanje in svojo krmo dobivajo iz vladnih krogov, moral bi človek misliti, da je nemški cesar Viljem II. s svojim potovanjem na Angleško dosegel fenomenalen uspeh in da je Anglija že kot četrta uprežena v srednjeevropske zveze voz, da je kvadrupelalijanca že „fait accompli“, gotova stvar, da se imata torej za slučaj evropske vojne Francija in Rusija nadejati, da bodeta v svojih nasprotnikov vrstah imeli tudi silovito angleško brodogradnjo.

A tako daleč stvar še ni dozorela in kdor se drži načela „nil admirari!“ in si ohrani pri vsem sijaji vsprejemnih slavnostij, slikovitih parad in raznih dvornih vesel in obedov mirno oko in hladno sodbo, si je kmalu gotov, da je ves ta sijaj le blesteča krinka, pod katero prebrisani Anglež prikriva svojo kramarsko lokavost in da vse lepe besede nima družega pomena, nego da si tudi Velika Britanija hoče za vse slučaje obdržati „svobodno roko“, a da tega javno izpovedati neče.

Da je temu tako, to se jasno čita v liberalnih listih angleških, to odmeva iz Fergussonove izjave v javnem parlamentu in to je sedaj mej vrstami brati tudi v konservativnih angleških listih. Angleška ima toli srečno ležo na svojih otocih, da se jej zdaj še ne treba vezati s kontinentalnimi vesilami, to bode morebiti storila v slučajih skrajne nujnosti in tudi tedaj boče merodajno uprašanje: Kje kaže več dobička? Da bi jej pa od strani Nemčije bilo se nadejati posebnega dobička, je več nego dvomljivo.

Da je nemškega cesarja potovanje na Angleško bilo neuspešno, to zatrjujejo francoski listi — skoro vsi povprek, v prvi vrsti pa „Figaro“. Rečenemu listu ne pripisujemo absolutne verodostojnosti, vendar pa ni brez zanimanja kar trdi in preverjeni smo, da je v njegovih besedah nekaj realnega jedra.

„Figaro“ trdi mej drugim, da je cesar Viljem II. Salisburyju rekel: „Nemčija se ne more še nadalje tako oboroževati!“ na kar da je Salisbury odvrnil: „Le velik vladar, kakršnen je Vaše Velečastvo, more pričeti z vzgledom razoroževanja.“ Cesar, ki je bil poprej namenjen nagovoriti Anglijo, da bi ona sprožila uprašanje razoroženja, je

potem to misel opustil. Salisbury je vrhu tega privatno izjavil in bode tudi še javno povedal, da sicer simpatizuje z osrednjih vesil mirovno politiko, da pa hoče z vsemi vesilami biti v jednako dobrih razmerah. Da bi se to še bolj naglašalo, bil je baš Salisbury isti, ki je delal na to, da je prišel francoski veleposlanik Waddington v Halfield, da bi se s tem dokazalo, da se v Halfieldu ni sklepalo ničesar, kar bi utegnilo na Francoskem vzbujati bojzani. A v petek dne 10. t. m. je Waddington vsako vabilo naravnost odklonil, Salisbury pa je silil na to in tudi v Parizu uplivali dal, in še le v nedeljo, ko že nihče na to mislil ni, poslal je Waddington vest, da pride v ponedeljek v Halfield. Pri mizi sedel je Waddington tako, da je mej njim in cesarjem bila samo lady Salisbury, a cesar bil je proti Waddingtonu jako mrzel, odgovoril ga je samo dvakrat.

S tem, da je Waddingtona povabil, hotel je Salisbury izraziti, da si Anglija nikakor neče omejiti svoje svobode. On je tudi pri vsaki priliki skušal cesarju pojasniti, da je parlament gotovo proti vsaki omejitvi svobodne roke. Zato je tudi cesar rekel prijatelju svojemu: „Angleška politika je polzka, da bi se kdo na njo opiral“ in zato tudi z uspehom svojega potovanja ni bil zadovoljen. Nasproti pa je Salisbury Francoski še posebej dal zagotovila, da Angleška ne dela politike proti nobeni državi. Francozi so na krivem potu, ako mislijo, da jim je on protiven, obratno, on goji velike simpatije za Francijo. Anglija trojni zvezi ni pristopila in Salisbury je preverjen, da bode mir še dolgo trajal.

Tako francoski listi. Recimo, da je to poročilo kolikor toliko pretirano, kažejo vendar vsa znamenja, da je v glavnem resnično, da je nemškega cesarja potovanje bilo brezuspešno in da si stari Bismarck zopet škodoželjno smeje v pest.

Državni zbor.

Preostaje nam poročati na kratko še najbolj zanimive stvari iz zadnjih sej državnega zbora, ki je zaključil pretekli teden svoje zasedanje. Ministerski predsednik grof Taaffe odgovoril je v 47. seji na razne interpelacije, istotako finančni minister

na interpelacijo Steinwenderjevo zaradi kartela cukrarnic. Gališki poslanec dr. Byk polemizoval je proti Schneiderju ter izrekel nado, da bode antisemitizem tudi na Dunaji prenehal. Posl. dr. Pačak zagovarjal je stališče, da ima vsak državni poslanec pravico govoriti ne samo v imenu svojega volilnega okraja, nego vse države. Dalje je obširno razpravljal o notranjem uradnem jeziku. Drugi govorniki govorili so o justični reformi, o pokojninskih razmerah uradnikov itd. Nadaljevalo se je v debati in je prišla na vrsto točka „subvencije prometnim zavodom“, pri kateri se je predlagalo, naj se koj dovoli prva vsota podpore za Lloyd, to je pol milijona goldinarjev. Ker se nekateri poslanci temu ugovarjali, umaknil je glavni poročevalec dr. Bilinski dotični svoj predlog.

„Uprava državnega dolga“ bila je prihodnja točka. Posl. dr. Menger predlagal je konverzijo petpercentne papirne rente v štiri in pol percentno. Finančni minister govoril je obširno o tem uprašnji ter razlagal svoje nazore. Finančna postava vsprejela se je v drugem in tretjem čitanju. Predlog o posojilu za Tržaška skladišča se vsprejme brez debate v drugem čitanju. Drugega važnega ni omeniti iz te seje.

V večerni 48. seji vsprejeli so se: državni proračun in finančna postava za l. 1891., postava glede posojila 11 milijonov za skladišča v Trstu in nekatere druge postavbe v tretjem čitanju. Potem pa se je vršila volitev delegacij, o kateri smo že poročali, kar je bilo važnega za naše čitatelje.

Zadnja seja bila je 49. Trgovinski minister odgovoril je na nekatere interpelacije. Obravnavali so se nujni predlogi, glede podpor za poškodovance po uimah. Posl. Vošnjak predlaga, da se ozir jemlje tudi na poškodovance v sodnijskem okraji Celjskem, kjer je pobila toča dne 5. julija, kar se vsprejme. Potem se vsprejme načrt zakona o izvrševanju konzularnega sodstva.

Poročilo odseka za uredbo davka na spirit prouzročilo je nekoliko daljo debato, katere se je udeležilo več poslancev in tudi finančni minister v daljnem govoru v katerem je poudarjal stališče države v tem uprašnji. Predlog odseka se je potem sprejel skoraj nespremenjen. Namestu Mlado-

LISTEK.

Spomin na pomorsko bitko pri Visu.

Z današnjim dnevom se dopolni četrto stoletje, kar se je tam doli pri otoku Visu vršila ona zmagovalna pomorska bitka, v kateri si je bojna mornarica avstrijska pod poveljem junaškega admirala Viljema pl. Tegetthoffa priborila nevenljivi lovor-venec svetovne slave. Ker se danes proslavlja petindvajsetletnica tega uvekovečenega dogodka slovesno po vsej širni Avstriji, zlasti pa v Pulji, v glavnem taborišči našega pomorstva, je pač primerno, da se tudi jaz, takratni udeleženec bitke pri Visu, spominjam tega za našo državo osodepolnega dneva.

Ko je zazvenel bojni klic cesarjev spomladi l. 1866. širom Avstrije zoper dvojna nje sovražnika, poskakali smo čili pitomeci mornarske šole izza tesnih klopij, pometali suhoparna bojna pravila in puste teoretične službovnike v kot ter pohiteli na razne nam odmenjene bojne ladije. In ondu se je pričelo stoprv bujno življenje! Dočim so arzenalski delavci s čudodelno naglostjo popravljali in za bitko oboroževali naše bojno brodogradnjo, vežbali smo se mi noč in dan z gromonosnimi topovi in z

vsakovrstnim mornarskim orožjem ter se vestno pripravljali na dostojni vsprejem napovedanega sovraga — Italijana. In ko smo bili dovolj vsposobljeni za boj, odpluli smo iz Puljskega pristanišča pred mestece Fazano, kjer smo v zavetju Brijunskih otokov — z zakurjenimi stroji in z nabasanimi topovi — željno pričakovali sovražnikovega brodogradnjo. Pa ker ga ni bilo od nikoder, dasi smo ga iskali, križujoči z brodogradnjo po dnevu in po noči ob istersko-dalmatinskih obalah gori in doli, zakadili smo se bili neki dan z vso našo floto preko morja naravnost pred Jakin. Ondu smo naleteli vso italijansko bojno brodogradnjo, zbrano v zavetni luki. Admiral Tegetthoff poslal je po parniku „Elizabeti“ nekoliko krogelj v pristan, pozivajoč sovražnika na borbo, ali Italijani, sklicevaje se na mejnarodno pravo, signalizovali so nam z zastavami, da niso pripravljani na bitko, češ, da bi mogli iz luke speljati svoje brodogradnjo le ladijo za ladijo. Viteški naš vojskovodja jim je odgovoril, da se na tak način ne mara meriti ž jimi ter jim zaklical: „Na svidenje pred Puljem!“ Ker pa jih le ni bilo, posetili smo jih čez nekaj dnij iz nova pred Jakinom, ali zdaj nismo našli nobene bojne ladije v pristanu. In veledušni naš admiral prizanesel je zopet sovražnemu

mestu, dasi bi ga bil mogel napasti, ter se je vrnil s svojim ladijevjem nazaj proti Fazani.

Tukaj se je v tem širila mej mornarstvom vedno večja razburjenost in bojevitost, zlasti ker so nam prihajale s severnega bojišča vedno žalostnejše vesti.

V to našo bojažljivo nestrpnost počli dne 19. julija naznanilo, da je italijanska flota napadla otok Vis. Tu bi bili morali videti našega Tegetthoffa, kako je planil po konci, kot razjarjen lev! Dasi mu je vojno ministerstvo na konci dotičnega poročila dostavilo: „Wegen der Demonstration gegen Lissa nicht auslaufen,“ zaukazal je ipak takoj raznetiti pod parostrojimi kotli dotle vedno goreči ogenj ter je nemudoma vsplaval z vso svojo skromno mornarico navzdol proti Visu, trdno zaupajoč na „srečo junaško“ svojo in na milost cesarjevo, kateri mu je bil dal na prosto voljo, ukreniti v tej zadevi po svojem spoznanju („nach eigenem Ermessen“).

Bil vam je velečasten pogled, ko smo vihrali z vso parno silo po penečem morskem valovju, v vzdržnem bojnem redu, v obliki podolgaste zagvozde: v prvi vrsti sedem oklopnih z admiralsko ladijo na čelu, za njimi sedem lesenih fregat in korvet, potem desetero različnih jadralk s topovi in skunerjev in

(5513) navedel. Da je res tako, se pokaže v naslednjem: Proti projektovani cestni progi Vinice-Ribnice so izrecno občine: Loški potok, Gora, Sodražica, Jurjevica, Sušje in Dolenjvas, ki skupaj broji 8396 prebivalcev. Poleg tega so gotovo proti dotični progi tudi prebivalci iz občin: Struge, Dane in Velike Poljane in to zaradi tega, ker iste prebivalce cesta nič ne interesira. Za gotovo pa smemo trditi, da prebivalci iz krajne občine Ribnice (razven morda trga) so tudi proti dotični progi. Koliko privržencev vam še ostaje? Borno malo! Za postajo Žlebič in cestno progo Hrib-Sodražica se pa interesirajo občine: Trava, Draga (sodnega okraja Kečevje), Loški potok, Gora, Sodražica, Jurjevica in Sušje, ki okroglo broji skupaj 8000 prebivalcev. Uprašamo: Kako more g. dopisnik trditi, da mi kaj pretiravamo?

Komično je vsekako, kar g. dopisnik trdi, da k združenim občinam pripadajoče vasi: Hudi Konec, Sinovica, Gorenji Lazi, Novaštifta, Ravnidol (ki broji 323 prebivalcev in pripadajo v občino Sodražico) nemale nikakega interesa do Žlebiča. Uprašam: je li niso vasi: Hudi Konec, Sinovica in Gorenji Lazi (skupaj broječi 183 prebivalcev) sosedje z Žlebičem? Isto tako bode vasi: Ravnidol, Novoštifta in Lipovšico (broječe skupaj 140 prebivalcev) gotovo tako dobro interesiral glede ceste in železnice Žlebič, kakor oddaljena Ribnica.

Gosp. dopisnik trdi, da Ribniški okraj plačuje 20.300 gl. davka (v resnici 20.540 gl.) Kako zvito in nepravilno g. dopisnik razdeljuje davek na posamezne občine, razvidi se iz tega, ker jemlje v pošte tri občine in trdi: občina Gora 372 gl., kat. občina Sodražica 1118 gl. (v resnici 1163 gl.) krajna občina Ribniška 5152 gl. in trg sam pa 2608 gl. Zakaj pa g. dopisnik noče na svitlo prinesiti, koliko davka plačuje krajna občina Sodražica? Kaj ne plačuje tudi ista 3258 gl. davka?!

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Družba sv. Cirila in Metoda.) V sled prijateljskih poročil iz Kámnika povodom VI. velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda v Kámniku 23. julija objavlja se nastopni celotni vspeled: 1.) Skupni odhod iz Ljubljani (Rudolfov kolodvor) 7.30 zjutraj. 2.) Dohod v Kámnik ob 9. uri. Slavnostni vsprejem skupščinarjev in gostov na kolodvoru po blagor. g. mestem županu in slavnih društvih: načelnjstvo podružnice sv. Cirila in Metoda; čitalnica; Lira; ognjegasno društvo; veterani. — Slovesni spreved memo čitalnice do Fišerjeve restavracije za eventuelni zajutrek. Odmor. 3.) Ob 10. uri služba Božja v dekanjsko-župni cerkvi. 4.) Ob 11. uri v mestni dvorani zborovanje po že poprej naznačenem redu. 5.) Ob 1. uri v salonu Fišerjeve restavracije banket s petjem društva „Lira“. 6.) Ob 5. uri veselica s petjem in godbo na Fišerjevem vrtu pri Petriči. 7.) Ob 1/2 9. uri skupni odhod z godbo na kolodvor. Povratek v Ljubljano.

— (Slovensko društvo.) Ko bi kak član „Slovenskega društva“ ne bil dobil „Rodoljuba“, naj ga blagovoljno reklamuje v „Narodni Tiskarni“.

— (Imenovanja in premeščanja.) Svetniški tajnik dr. Wurmser imenovan je deželnega

oklopnice leseno ladijo „Kaiser“; toda Tegetthoff se je smelo izognil nameravanemu sunku, kapitan pl. Petz pa je obsipal svoje napadovalec z gosto točo koncentrovanih krogelj ter, potisnivši jednega izmed njih v stran, zbežal z ranjenim in gorečim „Kaiserjem“ z bojišča.

V tem se je vnel ogenj na italijanski oklopnici „Palestro“, katerega ni bilo moči ugasiti. Zapeljali so gorečo ladijo izmed ostalega brodovja na samoto, kjer se je naposled razletela, v pričo obeh nasprotnih si mornaric. In ž njo je poginila vsa posadka, okolo 250 mož; kajti prehrabri poveljnik, kapitan Ribotti, ni hotel zapustiti svoje ladije, pač pa je priganjal moštvo na odhod, katero pa ga ni hotelo ubogati, temveč mu je ostalo verno do smrti junaške.

Ko so Italijani izgubili dve najlepši ladiji svoji in ž njimi vred toliko moštva, obrnili so nam hrbet ter zbežali proti Jakinu, mi pa smo jih zasledovali z vso silo, pošiljajoč za njimi jeklene krogelje. Toda morje se je po tolikem vznemirjanji naposled toli razburkalo, da nismo mogli dalje. Obrnili smo se torej nazaj proti Visu, kjer nas je zbegana posadka ondotnih trdnjav vsprejela kot dobro došlo rešitelje z gromovjimi „urá klici“.

sodišča svetnikom pri okrožnem sodišči v Celji, sodiški pristav Morocutti okrajnim sodnikom v Šent Lenartu v Slov. Goricah. Premeščeni so okr. sodniki: dr. Fohn iz Slovenjega Gradca v Maribor na D. d. b., Wenger iz Šent Lenarta v Gornji-grad, Rotschedl iz Gornjegagrada v Slovenji Gradec. Auskultant Higersberger imenovan je pristavom pri okrajnem sodišči v Slovenjem Gradci, Ducar v Rogatci.

— (V Prago) peljali so se naslednji slovenski državni poslanci dr. Gregorec, Robič, Klun, Povše, Nabergoj, dr. Ferjančič, Globočnik in Kušar.

— (Veselica slovenskih abiturientov) vršila se bode dne 3. avgusta v prostorih narodne čitalnice. Beseda z zanimivim vspeledom bode na vrtu; po besedi bode v gorenjih prostorih ples.

— (Izlet pevskega društva „Slavce“ v Radovljico) obnesel se je prav dobro. Nad 50 pevec in mnogo prijateljev in prijateljic društva odpeljalo se je zjutraj na Gorenjsko. Vsprejem v Radovljici je bil prav prisrčen in sijajen, ljudska veselica popoldne prav živahna. Pričakujemo obširneje poročilo, katero priobčimo v jedni bodočih številkih.

— (25letni jubilejski občni zbor I. Ljubljanskega društva za podporo in oskrbljevanje bolnih in obnemoglih društvnikov) vršil se je včeraj ob 11. uri dopoldne v mestni dvorani v navzočnosti mnogih članov. Po poročilu odborov, katero se ozira na 25letno uspešno delovanje, pride na vrsto računski zaključek, o katerem poroča g. Anton Klein. Dohodkov je bilo 1410 gl. 12. kr. od katerih je po odbitih troških v blagajnici ostalo še 38 gl. 88 kr. Društveno premoženje iznaša 5044 gl. 70 kr. Udov šteje društvo 112. V vodstvo se izvolijo gg.: dr. Keesbacher, vodja; Ivan Kovač, solastnik tiskarne, namestnik; glavni blagajnik Anton Klein, solastnik tiskarne; preglednik: Alojzij Eberle, zvonarski pomočnik, zapisnikar: dr. Schaffer. Sklene se po daljši razpravi, da se bode moralo strožje postopati po kar se tiče vplačil in dovolitve podpor. Na gosp. Kovača predlog izvoli se Kranjska hranilnica častnim članom, nadalje vprizorivatelji javnih tombol in voditelji društva dr. Keesbacher, Anton Klein, dr. Schaffer, Karl Karinger, Fran Drenik. Predlog se jednoglasno vsprejme, na kar se vodja dr. Keesbacher hvaležno spominja umrlega ustanovitelja in prvega društvenega vodje dr. Coste in družega vodje dr. viteza Schöppela. Potem se zborovanje zaključuje.

— (Z Murskega polja) Javno zabvalo je izreklo učiteljsko društvo Ljutomerskega glavarstva v svoji glavni seji dne 16. t. m. pri Kapeli g. Fr. Robiču, državnemu poslancu, ki je zagovarjal lojalnost slovenskih narodnih učiteljev v državnem zboru.

— („Bilder aus Krain“) Podjetna tvrdka Ig. pl. Kleinmayer in Fed. Bamberg začela je pod tem naslovom na štiri zvezke proračunjeno delo, v katerem se bode dežela Kranjska opisovala v podobi in besedi. Prvi zvezek „Im Gebiete der Steiner Bahn“ izšel je ravno kar in drage volje priznavamo, da je oblika jako srečna, ukusna, Upraj krasne so mnogobrojne in izvirne ilustracije gosp. Lad. Benescha, ki je tem povodom zopet

Prebivalstvo Visa, ki je mej obleganjem mesta zbežalo gori na vrh Huma, vrnilo se je zopet v svoje bivališče. Na našem brodovju pa smo praznovali zmago ob žarnem Dalmatinci v pozno noč, dokler ni potekel zadnji trenotek slavnega dneva pri Visu.

Drugi dan, v soboto 21. julija 1866, pokopali smo na Viškem pokopališču junaške naše mrličje. Bilo jih je trideset in jeden, in sicer: dva kapitan-poveljnika, jeden čolnar, jeden krmilar, jeden parostrojnik in dvajset šest mornarjev. Njih imena so udobena na ondotnem nagrobnem spomeniku, katerega jim je vzgradilo avstrijsko pomorstvo.

In malo let pozneje, mnogo prezgodaj umrlega admirala Viljema pl. Tegetthoffa, svetovnoslavnega zmagovalca pri Visu, slavi troje spomenikov. Jednega mu je postavilo njega rojstno mesto Maribor, drugega prestolno mesto Dunaj in tretji in to najlepši spomenik pa mu je posvetil sam presvetli cesar na vzvišenem holmu Zaro v Pulji, od koder gleda omiljeno mu in lepo se razcvitajočo mornarico avstrijsko, katero je proslavil pred vesoljnim svetom. Večna slava nesmrtnemu Tegetthoffu!

V Ljubljani, v dan 20. julija 1891.

Vatroslav Holz.

pokazal svojo že davno priznano spretnost. Kakor nam oblika izredno ugaja, tako se ne moremo povsem strinjati z vsebino, s tekstom, kateremu je duševni oče učitelj J. Sime. Mi se niti ne spodtikamo nad tem, da je knjiga nemška in da se je za imena krajev uporabljala samo nemška nomenklatura, tega pa ne moremo zamolčati, da nam gosp. Sime pisava nikakor ne ugaja. Njegov slog nema prav nič jednostavnosti in prozornosti, ki je neobhodno potrebna pri tacih delih, marveč slog je preobložen, uprav bombastičen, kakoršnega smo vajeni pri kacem tretjeolci, ki še svojega Mathissona ni prebavil, nikakor pa ne pri moži, ki hoče poslati nekako vzgledno delo mej svet. Pridrži si, da o tem pri drugi priilki izpregovorimo kaj več, navajamo danes le par stavkov: „Ein Haus, weit über die Savelandschaft hinauf winkend, steht auf einem Theil der Stätte, von der einst frohe Töne die Flusssymphen in Schlummer wiegten...“ — „Die häuserleere Strasse, die zwischen Wald und Feld in einer Stunde nach Vodiz führt, wird von dort an zum lauschigen Wege.“ — „Der gerade aus dem Grosskahlenberge zu laufende Feldweg ist der kürzeste.“ — „... ist man wieder im Bereiche der Wiesenlehnen und Aecker und kurz darnach beim ziemlich mächtigen Gamlingbach, dem die Müller der Gegend ihre Existenz verdanken“ itd.

— (Iz Št. Petra na Krasu) 19. julija: Dne 17. t. m. našli so v gozdu pred Ravensko graščino neznanu, do 30 let staro žensko mrtvo. Včeraj bila je komisija na lici mesta in konstatovala je, da je truplo tamkaj ležalo že od začetka maja, ker je bilo že popolnoma strohnelo in je glava ležala 3—4 metre od trupla. Pri njej našli so 64 kr., dežnik in takozvani „cekar“, v katerem je bilo nekaj malenkostij. Tukajšnji ponočni čuvaj Počkar pravi, da je ta ženska bila z Dolenjskega doma, da je več časa pri njem, pozneje pa v Hrastji stanovala. Ker je bila pod pokroviteljstvom „Veueris vulgivarie“, iztiralo jo je tukajšnje županstvo. Utrujena in izstradana hotela je najbrže odpočiti, pa je od slabosti nagloma umrla.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pliberk 20. julija. Podružnični shod v Škocijanu sijajen, Dragotin Hribar naudušeno vsprejet izvrstno govoril v katoliškem dubu in z drugimi govorniki narod zopet unel za našo sveto, pravično stvar. Slava glavnemu vodstvu in slava Hribarju kliče hvaležni Škocijan.

Dunaj 20. julija. Gospodska zbornica vsprejela brez premembe predlogo o Lloyd.

Dunaj 20. julija. Tukaj, kakor v Pulji in Trstu praznovala se je petindvajsetletnica bitke pri Visu jako svečano. Povsod bila vojaška cerkvena opravila, katerih so se udeležili admirali, častniki in uradniki naše mornarice in vojske. Na spomenike Tegetthofove polagali so se venci. V Pulji in Trstu imajo mornarji veselico, pri kateri se bodo pogoščevali neaktivni mornarji in delavci, ki so bili v tej bitki.

Zader 20. julija. Po oficijalni izjavi je vest, da pride italijansko vojno brodovje v Pulj in Dalmacijo, neosnovana.

Cetinje 20. julija. Redni turški vojaki streljali so v Skadarski luki na črnogorsko ladijo, katero so tri krogle zadele. Vlada zahtevala zadoščenja in na podlagi Berolinskega dogovora primerno varstvo proste plovbe.

Pariz 20. julija. Strajk železniških služnikov končan. Po delarnicah in skladiščih so skoro vsi služniki zopet pričeli delo.

Razne vesti.

* (Huda vročina na Španjskem.) V Madridu je že 12 dni huda vročina, da kaže toploter od 100 stopinj po Fahrenheitu (44 stopinj po Reaumurji) in v Valenciji in Alicante celo 104 stopinj E. V Sevilli je na mnogih krajih se raztopil asfaltski tlak. Žetev, posebno žitno, je pospeševala vročina, pri drugih pridelkih pa je naredila mnogo škode. V provinciji Eindad Real kaže zemlja na mnogih krajih velike razpokline. Studenci in vodnjaki so se posušili in mnogo ptic gineva vsled silne vročine.

* (Gluhonema plesalka.) Mej plesalkami v nekem Dunajskem gledališču nahaja se neka mlada in lepa solo-plesalka, ki je popolnoma gluhonema. Pleše samo po palici dirigenta, samo predno nastopi iz kulise mora se ji dati znamenje. Sicer pa izvršuje svojo nalogo prav vestno in brez napak, akoprav ne sliši prav nič godbe in pleše tudi skupaj z drugo soloplesalko neki precej težavaj pas de deux.

*** (Nesreče na železnici.)** V Ameriki so nesreče na železnicah kaj vsakdanjega. Pri Aspeni v državi Colorado zadela je neki vlak ob lokomotivo, pri kateri je počil vsled tega ventil pri kotlu. Par je udril v vagono ki so skočili iz tira in jeden vagon se je vnel. Več potnikov je zgorelo, drugi pa so bili tako hudo poparjeni, da jih je že sedem umrlo. Računi se da je število žrtev 20. Pohajajoči vlačugarji oropali so mrtve in težko ranjene. Strojevodja vlaka, ki je bil bajé pijan, zakrivil je nesrečo in se izgubil.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpé na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prášek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (4-9)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

III. izkaz darov za Prešernov spomenik.

Prenesek	gld. 369-09
S. G. v T.	5-
Petošolci v Novem Mestu	10-
Neimenovanec v Kranji	1-
Cisti dohodek vrtné veselice pevskega društva „Slavec“ dne 14. junija	52-57
Fr. Hrašovec, c. kr. upok. sodnik v Gradci	1-
Jožef Marn, c. kr. profesor v Ljubljani	11-
Dr. J. Kotnik, notarski koncipijent v Ljubljani	10-
Dijaki iz Maribora, Celja, Ptuja in Gradca pri končni veselici na Ptui	3-30
Skupaj	gld. 462-96

Do današnjega dne je podpisanih vsega skupaj gld. 769-09, od katerih je po gorenjem izkazu izplačanih gld. 462-96.

V Ljubljani, dané 18. julija 1891.

Anton Funtek,
blagajnik.

Tujci:

19. julija.

Pri **Malihi**: Richter, Maler, Menkeš, Lamprecht, Leidlinger, Hostnik z Dunaja. — Baselli iz Gorice. — Kornitzer z Reke. — Breitachner iz Siska. — Windt iz Prage. — Fichtner iz Radovljice. — Humel, Rostner iz Ljubljane. — Grohman iz Črnomlja. — Mozzalos, Averone, Colayano iz Trsta.

Pri **Stonu**: Valentincič, Raubman z Dunaja. — Pl. Wohlgemuth, Dalle iz Trsta. — Doxat iz Gradca — Kuttu iz Budimpešte. — Schunn iz Prage. — Eisler iz Velike Kanže.

Umrli so v Ljubljani:

17. julija: Vida Odlazek, železniškega uradnika hči, 14 mesecev, Parne ulice št. 17, katar v črevih.

18. julija: Anton Učak, delavec, 50 let, Ulice na Grad št. 11, jetika — Aležij Blaž, delavec, 1¹/₂ meseca, Karlovska cesta št. 22, katar v želodcu. — Ivan Erzín, črevljar, Emonska cesta 10, jetika. — Marija Stern, delavka, 43 let, Kravja dolina št. 11, demencia,

V deželni bolnici:

18. julija: Franc Ascher, zasebni uradnik, 81 let, ctrpnenj: črev.

Tržne cene v Ljubljani

dne 18. julija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr. 7 46	Špeh povojen, kgr.	gl. kr. 64
Rež, „	5 52	Surovo maslo, „	65
Ječmen, „	4 23	Jajce, jedno, „	2
Oves, „	3 25	Mleko, liter	8
Ajda, „	5 20	Goveje meso, kgr.	60
Prono, „	5 20	Telečje „	50
Koruzna, „	5 60	Svinjsko „	60
Krompir, „	2 50	Koštrunovo „	40
Leča, „	10 -	Pišanec	30
Grah, „	9 -	Golob	16
Fižol, „	9 -	Seno, 100 kilo	152
Maslo, kgr.	82	Slama, „	224
Mast, „	68	Drva trda, 4 metr.	640
Špeh frišen „	58	„ mehka, 4 „	420

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. julija	7. zjutraj	737.7 mm.	21.2° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	737.8 mm.	23.4° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	738.1 mm.	21.8° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 23.8°, za 4.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 20. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92 75	92-60
Srebrna renta	92 75	92 70
Zlata renta	111.35	111 40
5% marcna renta	103 -	102-95
Akcije narodne banke	1030 -	1026 -
Kreditne akcije	295-40	295-50
London	117-45	117-50
Srebro	-	-
Napol.	9 33 1/2	9 34 1/2
C. kr. cekini	5-57	5-58
Nemške marke	57 72 1/2	57-75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	105	15
Ogerska papirna renta 5%	102	35
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120 25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50
Kreditne srečke	100 gld.	186 50
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	157 20
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225	50

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu naznanjam najudaneje, da sem prevzel dne 19. julija t. l.

gostilno v Bizeljskem hramu

na Bregu št. 20.

Skrbel bodem za izvrstno **Kosler-jevo carsko pivo**, za izborna **dolenjska in isteraka vina**, za dobre **mrzle in tople jedi** po najnižji ceni in se naadejam mnogobrojnega obiska.

Z odličnim spoštovanjem

Štefan Bergant.

(600)

Premoženje
dne 1. januarja
1891. leta:
601 milijon
frankov.

„NEW-YORK“

vzajemno zavarovalno društvo za zavarovanja na življenje.

(Ustanovljeno v Novem Yorku l. 1845.)

V Avstriji
od leta 1876.
Lastna palača:
Dunaj,
I., Graben 8.

Podpisani generalni zastop ima čast objavljati, da je gospoda

FRANA DRENIKA

v Ljubljani, Kongresni trg št. 14-II.

imenoval

glavnim zastopnikom za Kranjsko.

Prospekti in pojasnila pošiljajo se radovoljno franko.

Z odličnim spoštovanjem

(598)

Generalni zastop

družbe „NEW-YORK“ za Štajersko, Koroško in Kranjsko.

Naznanilo.

Podpisano županstvo naznanja, da je slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Novem mestu z odlokom dne 14. t. m.

živinski semenj
na Veliki Loki pri Temenici

dne 25. julija, t. j. na sv. Jakoba dan, dovolilo.

Županstvo Velika Loka

dne 25. julija 1891.

(585-3)

Klemenčič Fran, župan.

Naznanilo in priporočilo.

Podpisanec javlam slavnemu občinstvu, da sem združil svojo trgovino z železom na Mestnem trgu št. 2, v Galletovi hiši s trgovino, katero sem kupil od gospoda Franca Trčka, in da bodem odslej vodil obe vkupe v hiši

na Valvazorjevem trgu št. 5.

Zahvaljuje svoje dosedanje gospode kupovalce za izkazano mi naklonjenost, prosim najudaneje tudi v bodoče mnogobrojnega poseta.

Z odličnim spoštovanjem

ŠTEFAN NAGY

(589-2)

v Ljubljani, na Valvazorjevem trgu šte. 5.